ŽIVOT víry

Proměna společnosti evangeliem

LEDEN 2022 49 Kč / 1,90 €

J. Unger: „Vy máte rád černou, že?“ / 4

J. Ježková: „Podle pasáků jsme slepice“ / 8

P. Hošek ve víru tance (recenze) / 26

Přítel bližší než bratr

Co najdete v tomto čísle

ÚVODNÍK

4 **Naději, ale uvěřitelnou, prosím**
Jiří Unger

BÝT MLADÝ

6 **Připadala jsem si odporná**
Kristýna Urbanová

ROZHOVOR

8 **Mezi prostitutkami jsem jako ryba ve vodě**
Jana Ježková

TÉMA: PŘÍTEL JE BLIŽŠÍ NEŽ BRATR

12 **Svědkové našich životů**
Ráchel Bícová

13 **Mezi přátelstvím a závislostí**
Jana Frantíková

14 **Neschovávat se v jeskyni vlastního studu**
Keifer Lucchi

15 **Být slyšena**
Alžběta

16 **Jak žít jako single v církvi**
Sam Allberry

NAD BIBLÍ

19 **Jsme otroci, nebo přátelé?**
Šimon Dittrich

MŮJ PŘÍBĚH

20 **Moje neideální přítelkyně**
H. Bortová

21 **Táta, který utíká se mnou**
Jitka Evanová

21 **Politicky nepřijatelná**
Jiřina Káňová

Z HISTORIE

22 **Předával štafetový kolík odpuštění**
Eric Henry Liddell, Jaroslav Pleva

STVOŘENÍ

24 **Schodiště k životu**
Josef Potoček

RECENZE

25 **Mučen pro víru**
Dan Drápal

26 **Ve víru Velkého tance**
Hana Pinknerová

PŘIPRAVUJEME

- **rozhovor s Adamem Parmou**
  - o velké rodině, křesťanech v médiích a chystané pohádce
- **téma: Zdravá církev**
  - potřebujeme tradici?
  - proč chodit do sboru, když mám internet?
- **Manželé a služba: pojítko, nebo hradba**

6
Připadala jsem si odporná
trápení s akné

6
Jeruzalém není „město tří náboženství“
komentář Johannese Gerloffa

8
rozhovor: Jana Ježková
nosí dárky prostitutkám

13
Svědkové našich životů
Vyplatí se usilovat o přátelství?

16
Čtyři lži o nezadaných
Sam Allberry o vztazích v církvi

22
Olympionik, který v neděli nezávodil
virtuální rozhovor s Ericem H. Liddellem

ŽIVOT víry
PROMĚNA SPOLEČNOSTI EVANGELIEM

ROČNÍK 33 / **LEDEN** 2022
CENA 49 KČ / 1,90 €

Život víry je měsíčník vydávaný Křesťanskou misijní společností (KMS), která sdružuje různá křesťanská společenství, organizace a jednotlivce. KMS slouží k vzájemnému porozumění křesťanských pracovníků, kteří usilují o misii a o jednotu křesťanů ve světle Písma. Chce napomáhat k duchovnímu růstu a vzdělávání křesťanů a místních sborů.
KMS chce sloužit Božímu lidu. Snaží se o prohloubení vztahů mezi křesťany a usiluje o probuzení.

PŘEDPLATNÉ A DISTRIBUCE
Časopis objednávejte pomocí formuláře na webu **www.zivotviry.cz** nebo na e-mailové adrese **predplatne@zivotviry.cz**, popř. na tel. čísle 284 841 922.
Předplatné lze zahájit kterýmkoli měsícem roku. Jednotlivá čísla lze zakoupit také v **audioverzi** a jako **PDF** (viz www.zivotviry.cz).

Předplatné, distribuce a reklamace **na Slovensku**: Kníhkupectvo Jonatán, Legionárska 2, 811 07 Bratislava, tel. 02/555 63 040, e-mail: jonatan@vbh.sk, web: www.jonatan.vbh.sk

Distribuce **pro zrakově postižené** elektronicky: Diakonie ČCE, tel.: 222 316 306, szp@scps.diakonie.cz

Šéfredaktor: Mgr. Tomáš Coufal
Redakce: Mgr. Kateřina Coufalová, Ing. arch. Tomáš Dittrich, Bc. Lucie Vlasáková, DiS.
Redakční rada: Ing. arch. Tomáš Dittrich, Ing. Lubomír Ondráček, Mgr. Jiří Unger, Ing. arch. Kateřina Hodecová
Sazba: Ondřej Pumr
Korektury: Mgr. Kateřina Coufalová, Bc. Lucie Vlasáková, DiS., Zdenka Brázdilová
Výtvarná spolupráce: Pavel Bosman
Tisk: Grafotechna Plus, s. r. o.

Redakce a administrace
KMS – Život víry, Primátorská 41, 180 00 Praha 8
tel.: 284 841 922, e-mail: redakce@zivotviry.cz,
web: www.zivotviry.cz

Vydavatel: KMS, IČ 539 147, MK ČR E 6094, ISSN 1210-43-45

Uzávěrka **řádkové i plošné inzerce** je druhého dne předchozího měsíce. Později zadané inzeráty zařadíme dle možností, s 50*** příplatkem.
Podmínky inzerce: http://**zivotviry.cz/inzerce**

Za obsah podepsaných článků odpovídají autoři. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit. Snažíme se publikovat původní texty. Pokud články, které nám posíláte, chcete zveřejnit i jinde, prosíme, abyste nás o tom informovali.

Přetiskování článků či jejich delších částí bez písemného svolení redakce se zapovídá, přetiskování kratších částí (do jednoho odstavce) možno pouze s uvedením přesné citace (včetně ročníku, názvu článku a strany). Jednotlivé články možno šířit prostřednictvím xerokopií, pouze zdarma.

Číslo vychází koncem předchozího měsíce a je distribuováno během první poloviny měsíce.

Vydávání podpořili

QUANTSOLIDUM | RENOMIA NETWORK

foto na titulní straně: ProStockStudio / Shutterstock.com; na protější straně: isn5000 © 123RF.com (6); Anton Mislavsky / Unsplash (6); archiv J. Ježkové (8); Toa Heftiba / Unsplash (13); Helena Lopes / Unsplash (16); archiv redakce (22)

Milý čtenáři,

když jsem před mnoha lety přišel mezi křesťany, slyšel jsem svérázný výklad toho, co znamená oběť chvály: Když se mi nechce chválit Boha, musím se překonat, tedy přinést oběť. Automaticky to vycházelo z představy, že oběť je něco obtížného a nepříjemného.

*„To ale byla velká oběť!“ Tak by mohla vnoučata mluvit o svém dědovi, který ze mzdy rakousko-uherského úředníka splácel hypotéku na dům, kde se vnoučátka narodila. Znamená to, že si patriarcha nemohl moc vyhazovat z kopýtka. Uskrovňoval se, lepší ze dvou pokojů svého nového předměstského domku pronajal cizí rodině, na štítovou stěnu nechal za pouhých deset korun ročně umístit reklamu na mýdlo Hellada a platil a platil a platil. Jeho dcery pak už žily ve vlastním a jeho vnoučata vystudovala, učila na univerzitě a vydávala odborné publikace. Podle toho je obětí míněno dlouhodobé uskrovnění se a omezení života. Obětavého člověka obdivujeme a oceňujeme ho tím víc, čím víc musel „obětovat“ nebo čím víc **se** musel „obětovat“.*

K představě neochotné neradostné oběti se v náboženských souvislostech řadí také zásluhy takové oběti. Něco obětuj a Bůh ti za to požehná. Běžně princip „něco za něco“ zaznívá v proslovech před sbírkami. „Když budeš skoupě rozsévat, budeš i skoupě žnout!“ To je sice pravda pravdoucí, ale někdo tomu rozumí jako výzvě k nepříjemnému, náročnému dávání, k oběti proti srsti. „Dej hodně, abys hodně dostal“, to mi navíc připomíná variantu „spasení ze skutků“, která se mezi některými evangelikály krásně rozkořenila.

Oběť je pravděpodobně pojmem primárně náboženským, který označuje vše, co kněz přináší Bohu. Oběť v biblickém smyslu ale není jen to. Bůh Hospodin totiž nestojí o nic, co by si předem nevymínil v rámci smluvního vztahu. Zároveň od nás nechce nic, co by nám předem k tomu, abychom mu to mohli obětovat, nedaroval. U starozákonních i novozákonních věřících se nikdo nemůže chlubit, že by byl mimořádně obětavý. Obětí v biblickém smyslu si tedy žádné zásluhy získat nelze.

Pohříchu ale takhle dnes oběti rozumí málokdo. Kde jsem něco takového vzal já? Vzpomínám si na jarní den před 28 lety. Šel jsem z práce. Sestupoval jsem z kopce v Praze 5 a radoval jsem se. Důvodem k radosti byl Bůh: Viděl jsem krásu stvoření, slunce, keře, tuším, že žluté květy narcisů nebo forsythií, funkcionalistické vilky, které jeho stvoření postavilo, asi zpívali ptáci, proč by to nedělali? Určitě jsem se radoval i ze všeho, co mi Bůh dal, z rodiny, z práce na Životě víry, ze společenství křesťanů. Nemodlil jsem se, ale radoval. O ničem jsem nepřemýšlel, neříkal jsem si, že je dobré se radovat, nehledal jsem žádné náboženské souvislosti...

A najednou myšlenka přišla. Vybavil se mi šestý verš 27. žalmu: „Obětovati budu v stánku jeho oběti plésání (tj. radosti)...“ (Omlouvám se ti za kraličtinu, ale jednak je to pro mě přirozený jazyk, jednak ten verš v jiných překladech tolik nesedí.) Uvědomil jsem si, že to, co právě dělám, je moje kněžská služba Bohu nebes. Moje oběť nevyžadovala žádné přemáhání, a přitom přesně odpovídala verši, který mi vystoupil z Bible. K tomu, aby se moje oběť Bohu líbila, nebylo potřeba úsilí ani sebezapírání. Naopak, cítil jsem, že kdybych se to ze sebe snažil vyždímat, mou oběť by to kazilo. Prožíval jsem, že se Bůh raduje právě z mé snadné oběti.

Pravá oběť není těžká

Tento zážitek mi otevřel oči a já jsem ve Staré i Nové smlouvě začal nacházet řadu dalších lehkých, novozákonních obětí: vděčnost, chválu, přímluvnou modlitbu, půst, čekání na Boha. Dávání peněz sem patří také, ale to ochotné. Kdyby nás při tom ruka svrběla, už by to nebylo ono.

Pavel napsal, že jsme živé oběti (Ř 12,1). To je základ pro všechno ostatní. I když si to David asi plně neuvědomoval, to, co napsal třeba právě ve 27. žalmu, vycházelo z této myšlenky. Jestli jsme živé oběti, pak Bohu patří každá částečka našeho života. Na stůl jsme nevysázeli jen pár korun. Vyložili jsme tam všechno a v rámci toho všeho, celého svého života, taky třeba myšlenky, city... Protože jsme dali všechno, nebudeme už ničeho litovat. Skutečnost, že nejsme sami svoji, nám dává křídla. Až ten, kdo dal všechno, má plnou svobodu, protože zároveň všechno dostal. Teprve v této svobodě můžeme obětovat radostně. Bůh si nás vyhradil se vším všudy. Proto mu všechno můžeme přinášet a užívat si vztah s ním, ve kterém nám i on všechno dává.

Ale co když se ti chválit nechce? (Někdy je nám nanic, procházíme těžkými chvílemi života – podobnou situaci tady nemám na mysli; jde mi o celkové dlouhodobé nastavení tvé osobnosti.) Co když se ti nechce finančně podpořit dobrou věc, o které si myslíš, že Bůh chce, abys ji podpořil? Co když necítíš vděčnost, i když víš, že bys vděčný být měl? Co když se ti nechce modlit? Nemáš se k tomu snad nechat dostrkat, nemáš se zapřít a udělat to? Jsem určitě pro. Ale taky je dobré vědět, proč se nám nechce.

Můj kamarád misionář Jirka Dohnal kdysi napsal: „Oběť je jen tak těžká, kolik nám k ní chybí lásky.“ Boha můžeme poslouchat i bez prožívání lásky k němu. Čím máme méně lásky, tím je ale poslušnost obtížnější a oběť trudnější. Proč si službu Bohu komplikovat? Není to zbytečné? Není lepší Bohu sloužit s chutí než s nechutí?

Tomáš Dittrich